

BRYCE CANYON

Hoodoo's in Bryce Canyon worden gevormd door twee processen. Het eerste proces, vorstverwerking, oefent vooral in de winter zijn invloed uit. Water sijpelt in kleine scheuren in de rots. Wanneer het water bevroert, zet het uit, waardoor de scheur groter wordt. Het ijs smelt, er loopt meer water in de scheur en het water bevroert weer. Scheuren kunnen op deze manier zo groot worden, dat er stukken rots afbreken.

Dat is waar het tweede proces verder gaat: regen neemt de stukjes rots die zijn afgebroken door die vriezen en dooien van water in scheuren. De regen draagt ook bij aan de erosie van de rots doordat het wat zuur is. Kalksteen, waaruit hoodoos bestaan, lost daarin op.

Deze processen hebben gezorgd voor het ontstaan van deze rotsformaties, maar zullen ook zorgen voor de afbraak ervan. In Bryce Canyon is de erosiesnelheid ongeveer 0,6-1,3 meter per 100 jaar

Hoest??

Ondanks alle beschermende maatregelen is het toch gelukt om Ben zijn hoofd te laten verbranden gisteren. P20 is in Nederland een prima beschermd middel, maar komt hier op 8000 feet even te kort.

Dus Ben is weer gebonden aan een petje. We gaan er direct een kopen. Niet te duur natuurlijk. Tussen alle petten van 18 tot 24 dollar vinden we een petje van 8 dollar. Doen dus.

Ook hebben we alle twee nieuwe wandelschoenen gekocht. De ochtend gaat voorbij. We krijgen te horen dat er vanmiddag meer wind komt en morgen kans op sneeuw en storm is. We haasten ons iets meer en gaan naar het park. We leggen de Ranger het probleem voor dat we graag beneden tussen de pilaren een rondje willen lopen. Hoelang wilt u lopen was de vraag. Een uurtje of drie lijkt ons wel goed. De Queens/Navajo Loop wordt ons geadviseerd. Lijkt ons prima. We gokken het er op en houden onze nieuwe schoenen aan. Het weer is echt waar prachtig. Zonnig een graadje of 18, maar dan wel de Celsius graden.

Nou van dat lekker slapen is niet veel terecht gekomen. Ben heeft een lekkere verkoudheid opgelopen. Neus ophalen .. Kuchen ... Keel schrapen .. en dat allemaal 's nachts.

- Als een zombie worden we dan ook wakker. Om 02:00 uur 's nachts krijgen we nog een SMS van Jolanda.

Jolanda zal het team van FleuraMetz voor de damloop in gaan schrijven. Ben is er even niet namelijk, maar het is gelukt. Nu nog trainen. Maar dat komt later.

- De ochtend begint met een douche. Het is even zoeken, maar dan krijg je ook wel een hete douche.

We beginnen de wandeling bergaf. Over een pad waar het best druk is met mensen. Na anderhalf uur moeten we een beslissing maken. Nemen we nog een kleine omweg of lopen we naar het startpunt via een kort stijl pad. We nemen een kleine omweg. We lopen de Peekaboo Loop. Dit is echt een heel mooi pad tussen alle rotsformaties door. We gaan op en neer. Er ligt ijs op de paden en heel veel zachte "drap". Dit is het gesteente dat los is gekomen na een regenbui. Arme nieuwe schoenen.

Halverwege de Peekaboo Loop nemen we nog een beslissing. We nemen de korte weg naar boven richting Bryce Point. We hadden gisteren gezien dat het mogelijk was om van Bryce point naar de Peekaboo Loop te komen. Het is afzien.

BRYCE CANYON

In dit park rijdt een gratis shuttlebus van het ene uitzichtspunt naar het andere. Dit zijn punten waarvandaan je een mooi uitzicht hebt op de hele vallei, vooral bij zonsopgang en zonsondergang, bijvoorbeeld Sunrise Point, Sunset Point, Inspiration Point, Bryce Point en Fairyland Point. Er kan gewandeld worden met een gids of op muilezels. Veel van de rotsen hebben namen, zoals 'the submarine' en 'the naked woman'.

Zoals in veel Nationale Parken is alles goed georganiseerd en aangeduid. In de bezoekerscentra zijn informatie en kaartjes te krijgen.

Enkele trails zijn Mossy Cave, Rim Trail, Bristlecone Loop, Queens Garden, Navajo Trail, Tower Bridge, Hat Shop en Swamp Canyon.

Eerste wandeling van 17 km

Een eerste wandeling en geen water en eten bij ons. Als we dorst hebben nemen we gewoon een handje sneeuw. Goed voor je vullingen. Zeer vermoeid komen we boven. Nu nog naar de camper.

Nou die staat ongeveer 5 kilometer verderop. En niet zomaar 5 kilometer.

Op en Neer en Op en Neer... heerlijk over de onverharde paden, langs het Bryce Amphitheater waar we een uurtje of anderhalf geleden hebben gelopen.

Alleen de schoonheid van de uitzichtpunten kan ons nu gestolen worden. Na 4 ½ uur bijna nonstop te hebben gelopen komen we met klappuiten en pijntjes hier en daar weer aan bij de camper. Heerlijk zo een camper, je hebt je eten en drinken bij je, al moet je er wel een beetje voor omlopen.

De tocht was 17 kilometer lang en had ongeveer 790 Hoogtemeters. Dit alles over rotsen en ijs. Maar het weer is bijzonder aangenaam geweest. Een verbrande nek, rode konen en alles trekt een beetje strak van het verbranden. Ach het zal allemaal wel. Morgen sneeuwt het en er is storm opkomst.

Kan de huid goed afkoelen.

- Als een paar zombies zijn we uitgeteld in de camper. Alles stram en stroef. We denken maar zo we zijn ook geen 20 meer!

- De schoenen hebben hun eerste opknopbeurt gehad. De oude schoenen hebben we hier in het archief gedaan.

- Een mooie dag met mooi weer. Mooie wandeling, maar voor de eerste keer iets te veel. We hebben hier patent op. Vorig jaar in New Zealand met een broodje en een flesje water een wandeling van 8 uur gemaakt. Nu hebben we het zonder water en eten gedaan.

- Morgen naar Page. Maar eerste de waterleidingen leeg laten lopen, want het kan 3 graden gaan vriezen. Wordt weer afzien.

 Going West
maart april